

क्षत्रजातमपकारवैरि मे तन्निहत्य वज्रशः शमं सर्गः ११
गतः। सुप्तसर्प इव दण्डघट्टनाद्रोषितोऽस्मि तव
विक्रमश्रवात् ॥ ७० ॥ मैथिलस्य धनुरन्यपार्थिवै
स्त्वं किलानमितपूर्वमक्षिणोः। तन्निशम्य भवता
समर्थये वीर्यशूद्रमिव भग्नमात्मनः ॥ ७१ ॥ अन्यदा
जगति राम इत्ययं शब्द उच्चरित एवमामगात्।
ब्रीडमावहति मे स संप्रति व्यस्तवृत्तिरुदयोन्मुखे
त्वयि ॥ ७२ ॥

क्षत्रेति। क्षत्र जातं क्षत्रियजातिर्मे ममापकारेण पितृ
वधरूपेण वैरि तत् क्षत्रजातं वज्रशो वज्रवारान् निहत्य हत्वा
शमं शान्तिं गतः अहं तव विक्रमस्य पराक्रमस्य श्रवात् श्रव
णात् रोषितो रोषं प्रापितोऽस्मि कः कस्मादिव सुप्तः सर्पो दण्डे
न घट्टनात्मयोगादिव ॥ ७० ॥ मैथिलस्येति। किल वार्त्तायां त्वं
अन्यैः पार्थिवैराजभिरनमितपूर्वं पूर्वमनमितं मैथिलस्य जन
कस्य धनुरक्षिणोः भङ्गं कृतवान् तद्धनुर्भञ्जनं निशम्य श्रुत्वा
भवता आत्मनः स्वस्य वीर्यं पराक्रमस्तद्रूपं शूद्रमिव समर्थये
मन्ये ॥ ७१ ॥ अन्यदेति। अन्यदा अन्यसमये जगति उच्चरितो
राम इत्ययं शब्दो मामेवागात् गच्छति स्म स रामशब्दः संप्र
ति मे मम ब्रीडं लज्जामावहति जनयति किं सः त्वयि उदयो
न्मुखे वृद्धिः सखे सति व्यस्तवृत्तिर्विपरोतवृत्तिरन्यगामी ॥ ७२ ॥